

jeg ønsker ikke hans Afbrydelse, medens jeg taler. For det Første omtalte det ærede Medlem, at Blæsten førte ind paa Huset fra Banen, men derom skal jeg bemærke, at Blæsten kun i fraa Retning førte derhen. Det ærede Medlem omtalte fremdeles kun Forhørerne over tre Personer, som havde set Ilden udbryde, men han omtalte ikke, at der ogsaa er blevet optaget Forhør over samtlige Jernbanens Funktionærer, som have afgivet Forklaring over Sagen. Disse Forklaringer ere for det Første gaaede ud paa det, jeg nylig omtalte, nemlig at Blæsten fulgte omtrent med Jernbanen, og for det Andet, at der ikke i deres Præcis havde Exempler paa, at Snister fra Lokomotivet have kunnet tænde; om de end ere faldne i Høstakke, paa Klæder, i Ansigter, ja i Dine, er der ikke derved foraarsaget henholdsvis Stabe eller Smerte. Der er ogsaa anført enkelte andre Momenter, som gjøre det tvivlsomt, hvorvidt denne Brandstabe virkelig er opstaaet paa den Maade, som det ærede Medlem forudsatte, og Ministeren har derfor vistnok været besjætt til at sige, at Sandsynligheden deraf ikke er gjort indlysende. Selv om dette imidlertid var Tilfældet — jeg skal endog ganske lade det staa hen nu — maa man ligeoverfor en saadan Brandforsikringsforening være fuldstændig enig med, hvad den meget ærede Indenrigsminister har yttret i sin Skrivelse til Brandforsikringens Formand, nemlig at det bliver Brandforsikringens egen Sag at tage det Hensyn, som den anser for at være fornødent, eller som Omstændighederne gjøre fornødent, til de paagjældende Bygningers Beliggenhed i Forhold til Jernbanen. Det ærede Medlem siger nu, at Brandforsikringen har taget alle de fornødne Hensyn, da den efter Lovbestemmelserne maatte antage, at der var Sikkerhed for de paagjældende Eiendomme, naar de laa over 20 Alen fra Jernbanelinien. Her søger det ærede Medlem atter Ly under Lovgivningens Bestemmelser, men han kommer derved til at gjøre et større Ansvar gjældende imod Staten, end han vil kunne gjøre overfor en privat Entrepreneur for en Jernbane, og det kan han, efter hvad jeg allerede har udviklet, ikke gjøre. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (S. Kruse) har stillet 3 Forslag om Erstatning til visse Mænd, der have lidt Tab paa Grund af Foranstaltninger mod Røgepest. Om disse Forslag har Finantsudvalget ikke haft Leilighed til at forhandle, men jeg kan dog med Hensyn til dem henvise til, hvad der er yttret i Betænkningen over Andragender, indgivne til Finantsudvalget. Med Hensyn til disse 3 Andragender siger Finantsudvalget i den nævnte Betænkning, at det ikke finder sig foranlediget til at foretage videre i disse Sager, efterat Ministeriet ikke har troet at burde meddele den paagjældende Mand Understøttelse, men det henfaller til Indenrigsministerens Overveielse, om der ikke kunde være nogen Grund til at søge Loven af 29de December 1857 om smitsomme Syg-

domme hos Husdyr underkastet et Gjemmensyn, hvorved det Offentliges Understøttelsespligt gif noget videre, end Tilfældet er efter den nugjældende Lov. Udvalget gjør af den Grund ikke nogen Indstilling om det paagjældende Andragende, og jeg tror derfor at udtale mig i Overensstemmelse med Udvalgets Lante, naar jeg siger, at Udvalget ikke godt kan anbefale de Forslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (S. Kruse), men det vil ønske, at den Slags Spørgsmaal maa blive opfattet, indtil et Gjemmensyn af Loven af 1857 er foretaget, og almindelige Regler fastsatte i saa Henseende. Sagen er nemlig den, at dette ikke er enkeltstaaende Tilfælde; i det Mindste gjælder dette om det betydeligste af dem, og det vilde derfor være uheldigt, om man nu kom til at foregribe de Bestemmelser, som man rimeligvis vil fatte til næste Aar angaaende almindelige Regler i saa Henseende, ved at give den paagjældende Mand en større eller mindre Understøttelse end den, der vilde tilkomme ham til den Tid. Han har nu allerede maattet vente i 4—5 Aar; lad ham da vente et Aar til, og lad os se at faae almindelige Regler i Stand, saaledes at han i Genhold dertil kan faae den Understøttelse, hvortil han da vil være berettiget. Selv om Loven ikke faar tilbagevirkende Kraft, ville dens Bestemmelser dog kunne anvendes paa Tilfælde, som ikke ligge altfor lang Tid fra dens Udfærdigelse. Jeg skal derfor opfordre til ikke at stemme for de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem, og jeg skal opfordre det ærede Medlem til selv at have Taalmodighed endnu i nogen Tid, idet jeg forventer, at Ministeren vil tage den Indstilling til Følge, som Udvalget gjør, og som Thinget rimeligvis vil vedtage, om at den nævnte Lov underkastes et Gjemmensyn. Jeg maa endnu knytte nogle Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1te Valgkreds (Kimestad) yttrede angaaende det Vædringsforslag, Udvalget har stillet om at negte Bederlag fra Statens Side for Vikariatet for en Lærer ved Veterinær- og Landbohøjskolen. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at det var en spidsfindig Sagsførerindsigelse, at der ikke paa Tillægsbevillingsloven for 1875—76 burde gives en Bevilling, som angif Finantsaaret 1874—75. Hvis det er en spidsfindig Sagsførerindsigelse, rammer den mangfoldige Finantsudvalg før dette, thi man har bestandig ved Behandlingen søgt at holde Bevillingerne for de forskjellige Finantsaar ude fra hinanden, og det er paa ingen Maade uden Betydning, at man ikke lader Bevillingerne løbe over i hinanden. Selv om det ikke havde været muligt at søge Bevillingen paa selve Finantsloven for 1874—75, vilde det have været meget let at søge den paa Tillægsbevillingen ifjor; dertil var der fuldstændig Tid. Derefter kom det ærede Medlem ind paa en Undersøgelse af, hvorvidt Udvalget i det Hele taget havde baaret sig rigtigt ad ved at